

Evaluering MEVIT4520 – Interaktiv kunst vår 2007

Emnet ble gitt for første gang, og var lagt opp som et ”kunnskapsemne med integrert vurdering”, dvs. et emne hvor studentene skriver semesteroppgave over en selvvalgt problemstilling innenfor emnets innhold, og får veiledning i dette underveis.

Evalueringen er basert på muntlig gjennomgang av standard skjema for studentevaluering ved HF, hvor alle de tre studentene som fullførte emnet deltok.

Undervisningsopplegg

Undervisningen var fordelt mellom forelesninger (5x2 timer), og seminarundervisning (11 timer), i tillegg til individuell veiledning over oppgaveutkast (2,5 timer pr student). Tre timer seminarundervisning ble satt av til å gjøre studentene kjent med ulike former for interaktiv fiksjon, hypertekstfiksjon og spillkunst på multimediarommet, ved å la dem prøve seg frem i praksis under veiledning. Dette var meget populært, og det viste seg at ingen av studentene hadde noen erfaring med denne typen fenomener fra før.

Fordelingen av undervisningen var lagt opp i henhold til retningslinjene for denne typen emner, se <http://www.hf.uio.no/internt/studier/reglementer/normeremnerkortversjon.html>.

I ettertid er det klart at denne modellen ikke passet så godt, det hadde nok vært bedre å legge opp emnet som et ”kunnskapsemne med sluttvurdering”, hvor studentene ikke skriver en selvvalgt oppgave underveis men får oppgitt en oppgave i form av en tre-dagers hjemmeeksamen til slutt. Årsaken til dette ligger i emnets innhold, og studentenes manglende erfaring med den typen fenomener som emnet skulle dreie seg om, nemlig interaktiv kunst. De hadde for dårlige forutsetninger til å kunne velge seg et tema å skrive om tidlig i semesteret, og dermed kunne de heller ikke utnytte de første seminartimene hvor vi diskuterte ulike tema for oppgaver optimalt. Med den andre modellen ville de også fått flere forelesninger og flere seminarmøter hvor de kunne gjøre seg kjent med ulike fenomener. Et annet alternativ som ble foreslått av studentene var å tilby emnet som et 20sp emne, og beholde semesteroppgaven. Emneansvarlig er enig i disse vurderingene.

Et annet problem var at emnet nesten ikke hadde studenter: Riktignok var syv studenter oppmeldt, men kun tre deltok i undervisningen og tok eksamen. Emnet burde vært bredere annonsert, f.eks. kom en av studentene fra kunsthistorie og mente at vi nok kunne fått mange studenter derfra om informasjon om emnet hadde vært lettere tilgjengelig for disse studentene. Det samme kan nok ha vært tilfelle for studenter fra teatervitenskap. Emnet hadde to gjesteforelesninger i samarbeid med EST3010, Anne-Britt Gran (Hybride kunstpraksiser - om kunstnerkonsernet SUPERFLEX) og Marit Grøtta (Forced Entertainment. Kunst og sosialitet før og etter det borgerlige kunstbegrepet) som ble annonsert bredt og som tiltrakk seg flere studenter fra andre institutter, noe som viser at det finnes interesse for disse fenomenene utenfor IMK.

Samarbeidet mellom emneansvarlig og seminarleder fungerte veldig godt på emnet og studentene fremhevet at undervisningen var godt organisert, med god sammenheng mellom forelesninger og seminarundervisning. Studentene oppga å være godt fornøyd med kvaliteten på forelesninger og seminarundervisning men ønsket altså at det skulle vært mer av begge deler.

Siden studentene skulle skrive en selvvalgt emneoppgave kunne de også velge bort en del av pensum og erstatte med selvvalgt pensum som var direkte relevant for emneoppgaven. Studentene hadde imidlertid problemer med å skaffe seg oversikt over hvilke pensumartikler de burde beholde og hvilke de burde velge bort, delvis fordi muligheten til å velge bort en del av pensum gjorde at flere av dem drøydde lenge med å skaffe seg bøkene som sto på pensumlisten. Dette kunne vært unngått ved å oppgi relevante pensumtekster til hver forelesning, og forutsette at studentene hadde lest disse på forhånd. Selvvalgt pensum ville ikke vært aktuelt hvis emnet hadde hatt hjemmeeksamen i stedet for emneoppgave. I ettertid er det tydelig at emnet burde hatt mindre grad av valgfrihet også når det gjelder pensum, siden studentene ikke hadde de aller beste forutsetninger for å vite hva de skulle velge.

Hvis emnet skal gis igjen vil jeg derfor anbefale at man enten oppgraderer det til et 20sp emne og beholder semesteroppgaven, men har anledning til å gi dobbelt så mange

forelesninger og seminarmøter, eller at man forandrer emnetype til et kunnskapsemne med sluttvurdering, basert på et fast pensum, oppgitte oppgaver, flere fellesforelesninger og mindre grad av valgfrihet og individuell veiledning. I tillegg bør informasjon om emnet gjøres lett tilgjengelig for studenter på andre relevante institutter som kan tenkes å være interessert i emnets innhold.